

Kuvasatoa kesältä 2005

MESIKÄMMEN

2/2005

"Juhan juhlaa"

Mesikämmenet ry. (p.v.1967)

Pankit:
OKOPANKKI 578007-514826
Kilpailutili:
OKOPANKKI 578007-260412
Vakuutusasioimisto:
Pohjola-Yhtiöt 999 9447-0
JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
Tuomo Romula
Paloheinäntie 32 B 1, 00670 Helsinki
k.7245 903, 0500 605 337
Varapuheenjohtaja
Kalle Tolonen
Hyljevenneentie 1 I 18, 02260 Espoo
P & f 863 1267, 050 598 2641
Sihteeri
Atso Mäkinen
Penttiläntie 14, 00740 Helsinki
3463 984, fax 3463 981
0400 316 088
Rahastonhoitaja
Matti Laitinen
Purokatu 10-12 E 25, 06400 Porvoo
k.019 575 2753, t. 010 252 3772
Johtokunnan muut jäsenet:
Tapio Reijula
Ryytimaantie 3 C 10, 01630 Vantaa
k. 8548651, t. 6930806
Onni Ilonen
Vuorenpöntie 5 A 28, 00820 Helsinki
k.786436
Rauli Pekkala
Kalliokuja 8, 00760 Helsinki
040 500 1468
Kari Tolonen
Pukkilanrinne 4 A 8, 00410 Helsinki
050 520 1799
Jäsenrekisteri/karttamyynti
Tapio Reijula
Kilpailuihin ilmoittautumiset
Kalle Tolonen
Valmennus *Kari Tolonen*
Mesikämmen-lehti 35.vuosikerta
Tiedotus *Atso Mäkinen*
Toimitus *Kyösti Saksman*
Sähköpostiosoite:
kyosti.saksman@worldwide-
compass.inet.fi
atso.makinen@atsoft.fi
Kotisivu: *www.atsoft.fi/mesik/*

Menoa ja meininkiä

Kesä meni jälleen, ettei sitä edes kerinnyt kunnolla nauttimaankaan. No ei se aivan näin huonosti mennyt. Kyllä siihen mahtui paljon tapahtumia ja mukavia sellaisia. Säädästä on hyvä alkaa. Kaikki mahdollinen säiden suhteen osui tälle kesälle. Oli kylmää kevättä, hellettä heinäkuussa, rankkasateita elokuulla ja mitä mahtavin syksy. Vahinko vain, että suunnistukset loppuivat taasen näin aikaisin. Yhden varoituksen voisin antaa. Älkää menkö Itävallan Elmaun kylään heinäkuun toisen viikon vaihteen tietämillä. Silloin siellä sataa varmasti ja rankasti. Sen olemme kokeneet sen kahtena vuotena peräkkäin.

Suunnistuskessä 2005 oli Mesikämmenille menestys. Penttisen Juhalle henkilökohtainen SM-hopea pikamatkalta ja viestijoukkueelle kultaa H60-sarjassa. Tolosen Kalle ja Laitisen Matti pohjustivat Juhalle hyvät asetelmat ankkurisuudelle. Tämä kaikki tapahtui saman viikonlopun aikana. Muitakin hyviä suorituksia saatiin kesän kuluessa. Niistä tarkemmin lehden muilla sivuilla.

Valitettavasti kesän kilpailuille oli leimallista edelleen ratojen vaihtelevuus. Välin oli erinomaisia kilpailuja ja maastoja, kun taasen vastapainoksi hyvinkin risukkoisia ja huonosti suunnistukseen soveltuvia ratoja. Tähän on meidän varmaankin totuttava, kun kartoitus ja kilpailukeskukset ovat niin tärkeitä asioita kilpailuja suunniteltaessa. Kartoituksen suhteen eräät kartta-avustuksia myöntäneet tahot ovat laittamassa rahahanoja kiinni kyseenalaisin perustein. Onko suunnistus jäämässä toisarvoiseen asemaan liikunta-avustuksia myönnettäessä. Huolestuttava asia. Kyllä suunnistus on säilytettävä tasa-arvoisessa asemassa muihin liikuntaharrastuksiin nähden. Niin suosittua on sen harrastus läpi Suomen.

Vaikka ulkona on lämmintä eikä lumesta ole tietoa, niin silti suksille on jo mieli. Rullasuksilla ainakin hiihto onnistuu ja putkissa on ollut lunta läpi kesän. Jälleen on välineiden vaihdon aika. Suunnistuspiikarit ja golfmailat laitetaan varastoon ja sitten odottelemaan lumen tuloa. Varmasti Lappiin on tulossa lunta ja sinne onkin jo ensimmäinen matka varauksessa. Nyt on kaikkien sopiva aika valmistautua tulevaan hiihtosuunnistuskautteen.

Terveisin Tuomo!

Merkkipäiviä

60 v.

Raimo Mieskonen	18.8.05
Klaus Oesch	5.11.05
Juha Penttinen	7.11.05
Jouko Launiainen	6.12.05

50 v.

Pekka Järvinen	6.12.05
----------------	---------

Mesikämmenet Onnittelee !

120 vuotta!
Eija ja Matti

Kauko Antero PURANEN

s. 12.12.1941 Rautalampi
k. 12.09.2005 Lemmenjoki

Kerran, ei siihen kauan mene,
poikkean pois, en eväitä ota,
ja kuljen ja virroilta loppuu
nimet,
ilmansuunnilta asteet ja piirut
ja ajalta mitta.

Ja olen vapaa
(Veikko Haakana)

Kauko poistui luotamme ruskan kauneuteen ...

Tänäkin syksynä lähdimme Kaken kanssa ruskaretkelle Lemmenjoelle Inariin. Kakelle tämä oli viimeinen retki. Meitä oli iso joukko lapinkävijöitä, 24 henkeä. Retkeilimme kullankaivupaikoilla ja nautimme ruskasta.

Kake mainitsi siellä olevan niin kaunista, että sinne voisi vaikka jäädä.

Lähdettiin tauolta alamäkeen, ei siis rehkitty. Kaksisataa metriä kuljettuamme Kake lyyhistyi polulle. Hän ehti vain sanoa, että tuli niin paha olo. Soitimme välittömästi hätänumeroon. Sattumalta siltä rinteeltä oli hyvä kuuluvaisuus. Odottaessamme yritimme elvyttää tekohengityksellä. Koetimme pulssia - tuntui.

Käänsimme Kaken kylkiasentoon, merkitsimme paikan punaisilla avaruushuovilla ja odotimme. Huomasin että Kake ei hengitä. Ryhdyimme elvyttämään. Minä puhalsin joku muu painoi.

Tuli pelastushelikopteri Aslak ja pelastusmiehet ottivat tilanteen haltuunsa. Jonkin ajan kuluttua tuli hiljaisuus ja tuli rauha. Pelko hävisi. Pohdittiin mitä tästä eteenpäin. Eräs ystävätär lähti mukaani ja meidät kaksi sekä kolme rinkkaa vietiin Njugarlahteen ja hakisivat sitten Kaken. Kakella ei ollut enää kiirettä, hänet vietiin Ivaloon ja me ajoimme taksilla perässä Ivalon terveyskeskukseen. Siellä lääkäri tutki minutkin ja lopuksi kävimme hyvästelemässä Kaken.

Hautajaiset olivat koskettavat. Ystävät, jotka jatkoivat retkeään, toivat Lemmenjoelta hiekkaa, jolla ristimerkki tehtiin arkun kannelle. Joku toi kiven arkun päälle siunaustilaisuuteen, pienen kiven samoista maise-mista. Itse olin ottanut vain puoli kilometriä ennen tapahtumapaikkaa kiven muistoksi, ajatellen viedä sen työkaverilleni. Kivi on nyt muistona samalta rinteeltä. Muistotilaisuutta koristivat syksyn värikkäät lehdet, samat ruskan värit mitkä olivat siellä tapahtumapaikalla. Ei siis tavanomaisia kukkia.

Ihmiset ovat sekä soittaneet että käyneet. Iloitsen jokaisesta yhteydenotosta. Kun saan kerrata tarinaa, taakkani murenee pala palalta toistenkin kannettavaksi.

Näissä mietteissä **RITVA.**